

Arrest

nr. 307 407 van 28 mei 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 oktober 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. MOHSEN, die loco advocaat A. VAN DER MAELEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché M. DEHANDSCHUTTER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 Oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 03.04.2023 werd ingediend door:

Naam: R.

Voorna(a)m(en): M.A.

Nationaliteit: Tunesië

[...]

Verblijvende te: G. [...] 9600 RONSE

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan in functie van zijn Belgisch minderjarig kind, R.S. [...] in toepassing van artikel 40ter, §2, eerste lid. 2° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter, §2, eerste lid, 2° van de wet van 15.12.1980 stelt dat: § 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie : 2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2. eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.”

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat betrokkene sedert 14.06.2023 niet meer samenwoont met zijn kind In die zin kan dus niet worden vastgesteld dat betrokkene zijn kind komt begeleiden of vervoegen.

Om het verblijfsrecht te kunnen toestaan aan betrokkene op basis van gezinshereniging met zijn minderjarig Belgisch kind, is het de bedoeling dat we kunnen vaststellen dat er sprake is van een gezinscel (aan de hand van de financiële en/of affectieve band met zijn kind), ondanks dat betrokkene niet gezamenlijk woonachtig is met zijn kind. Er werd door betrokkene niets voorgelegd om de financiële en/of affectieve band aan te tonen.

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat betrokkene door de jeugdrechter een contactverbod heeft opgelegd gekregen met zijn minderjarige kinderen. Zij verblijven heden bij een pleeggezin.

Er moeten gegronde redenen zijn geweest voor de rechtbank om de kinderen te plaatsen en een contactverbod uit te vaardigen voor betrokkene. Het onderzoek is nog steeds lopende waardoor DVZ geen kennis kan nemen van de inhoud van de feiten waarvan betrokkene wordt verdacht. Het toestaan van verblijfsrecht in deze specifieke situatie is aldus voorbarig. Meer nog, op dit moment lijkt het allerm minst in het belang van de minderjarige om het verblijfsrecht aan betrokkene toe te staan. Het lijkt er immers op dat referentiepersoon dient beschermd te worden voor het gedrag van zijn vader.

De financiële en affectieve banden werden niet aangetoond. Meer nog, het lijkt op heden niet in het belang van het kind dat betrokkene verblijfsrecht aan hem zou ontfen.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingen zaken wenst de aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt de aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingen zaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingen zaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingen zaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het eerste middel luidt als volgt:

“schending van het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing

Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Schending van artikel 3 van de wet de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Doordat de bestreden beslissing niet op afdoende en niet op correcte wijze is gemotiveerd.

Terwijl de formele en materiële motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, een uitdrukkelijke en vooral afdoende motivering van een dergelijke beslissing vereisen.

Zodat de kwestieuze beslissing derhalve niet ten genoegen van rechte heeft aangetoond dat er voldoende redenen voorhanden zijn om de aanvraag gezinshereniging van verzoekende partij te weigeren.

Toelichting:

De Dienst Vreemdelingenzaken weerhoudt volgend element om de aanvraag tot gezinshereniging van verzoekende partij af te wijzen:

[...]

De Dienst Vreemdelingenzaken is bij haar motivering substantieel in gebreke gebleven: haar beslissing is ondermaats en foutief gemotiveerd.

De kinderen van verzoekende partij zijn inderdaad tijdelijk geplaatst vanwege een probleem in het gezin, toen het gezin samenwoonde met de maternale mama. Er waren toen spanningen aanwezig, met ook negatieve gevolgen voor de kinderen.

Sinds de uithuisplaatsing hebben verzoekende partij en zijn partner de woning van de maternale mama verlaten, en sindsdien zijn zij op zoek naar een woonst om zo snel mogelijk hun kinderen terug bij hen te kunnen krijgen.

Verzoekende partij heeft de verblijfstitel nodig om te kunnen werken, en het werk nodig om een nieuwe woonst te vinden voor hunzelf, zodoende dat ze hun kinderen terug naar huis kunnen halen.

Dit is een uitzonderlijke situatie die eigenlijk door oma in gang gezet is, en waarvan oma bovendien intussen enorm veel spijt van heeft. Verzoekende partij en zijn partner gaan zeker en vast hun kinderen terugkrijgen, het is louter een kwestie van tijd.

Enkel op die basis een gezinshereniging weigeren, dat is een brug te ver. Het is absoluut in het belang van het kind, dat zijn vader een verblijfstitel krijgt.

Volgende documenten tonen duidelijk aan dat de Dienst Vreemdelingenzaken haar beslissing ondermaats en foutief is, dat er wel degelijk contact is:

- attest Jeugdhulp (stuk 4)

F.P. , de jeugdconsulent, attesteert hier zeer duidelijk:

“Wij hebben affectieve banden vastgesteld tussen de vader en zijn kinderen.”

Er is regelmatig en contact en “deze bezoekmomenten en communicatie bijdragen aan het welzijn en de stabiliteit van de kinderen. Het handhaven van deze band draagt bij aan hun gevoel van veiligheid, continuïteit en toekomstperspectief.”

- attest I-mens – CKG (stuk 5)

Uit dit evaluatieverslag blijkt zeer duidelijk dat verzoeker alle moeite doet om zijn kinderen te blijven zien:

“Ondanks de afstand (ouders wonen in Ronse en CKG is in Evergem), de dure treintickets en de emotionele draagkracht van ouders en de zwangerschap van mama, doen ouders de moeite om op bezoek te kunnen komen bij hun kinderen. Dit vraagt veel fysieke en mentale energie van hen.”

Uit het verslag blijkt ook zeer duidelijk de betrokkenheid van verzoeker met zijn kinderen:

“Tijdens de bezoeken valt het op dat papa veel initiatief neemt naar de kinderen toe. Hij speelt en babbelt veel met de kinderen. Hygiëne is een belangrijke waarde voor papa en hij vindt het dan ook belangrijk dat zijn kinderen er proper uit zien. Papa gaat S. mooi verzorgen door zijn snotjes steeds weg te doen, zijn pamber te verversen of door zijn nagels te knippen (...). (...) Het valt op dat papa tijdens de bezoeken kan anticiperen op het vlak van veiligheid van de kinderen en een aantal ouderlijke vaardigheden bezit (...) Papa zet S. meer recht wanneer hij begint te hoesten, papa weet welk speelgoed M. leuk vindt en kan speelgoed voor hem interessanter maken...”

De Dienst Vreemdelingenzaken blijft dan ook zwaar in gebreke in onderhavig dossier. Men dient de elementen in hun geheel te bekijken, waaruit overduidelijk blijkt dat verzoekende partij affectieve banden heeft met zijn kind, en het duidelijk in het belang van het kind is dat zijn vader hier verblijfsrecht heeft.

De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd.

Het middel is gegrond.”

2.2. Het tweede middel wordt als volgt uiteengezet:

“schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel

Doordat het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing dient voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

Terwijl de Dienst Vreemdelingenzaken zeer duidelijk over foute informatie beschikt.

Dat de DVZ de mogelijkheid heeft om correcte informatie te verzoeken.

Dat DVZ, gebaseerd op foutieve informatie, een weigeringsbeslissing aan verzoekende partij te betekenen.

Zodat de bestreden beslissing geenszins op redelijke wijze werd genomen, nu de Dienst Vreemdelingenzaken de aanvraag heeft afgewezen op basis van enkele elementen die zij blijkbaar niet gedegen is nagegaan.

Toelichting:

Het redelijkheids- en voorzorgsbeginsel verplicht de overheid bij het nemen van beslissingen de nodige terughoudendheid aan de dag te leggen.

Op geen enkel ogenblik heeft de Dienst Vreemdelingenzaken verzoekende partij, zijn partner of de betrokken instanties uitgenodigd duidelijkheid te verschaffen over de huidige situatie.

Indien de Dienst Vreemdelingenzaken het dossier enigszins zorgvuldig had onderzocht, dan zou nooit tot een weigering van de aanvraag gezinshereniging van verzoekende partij zijn besloten, nu blijkt dat er wel degelijk affectieve banden zijn met zijn de referentiepersoon, zoals wordt aangetoond soort door stuk 4 en 5 in bijlage.

Verzoekende partij voldoet aldus aan de noodzakelijke voorwaarden om een gezinshereniging aan te gaan met zijn Belgische minderjarig kind.

Tóch meent de Dienst Vreemdelingenzaken hem dit verder verblijf in België te moeten weigeren.

De Dienst Vreemdelingenzaken beslist onvoldoende gefundeerd tot de weigering van de aanvraag gezinshereniging zonder rekening te houden met de hierboven aangehaalde argumenten, hetgeen niet redelijk is.

Ook dit middel is derhalve gegrond.”

2.3. Niettegenstaande zij daartoe op regelmatige wijze werd uitgenodigd, heeft de verwerende partij geen nota met opmerkingen neergelegd.

2.4. Gelet op hun onderlinge verknochtheid worden de twee middelen samen behandeld.

Verzoeker beoogt met zijn aanvraag van 3 april 2023 de gezinshereniging met zijn Belgisch minderjarig kind, R.S., overeenkomstig artikel 40ter, §2, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

De verwerende partij weigert het verblijfsrecht aan verzoeker aangezien niet kan worden vastgesteld dat hij zijn kind komt begeleiden of vervoegen zoals dit is vereist door voornoemde bepaling. Zij baseert haar oordeel op de vaststellingen dat verzoeker sedert 14 juni 2023 niet meer samenwoont met zijn kind; dat door

verzoeker niets werd voorgelegd om de financiële en/of affectieve band met zijn kind aan te tonen; dat verzoeker door de jeugdrechter een contactverbod heeft opgelegd gekregen met zijn minderjarige kinderen en dat zij heden verblijven bij een pleeggezin. Zij wijst er daarbij op dat er gegronde redenen moeten zijn geweest voor de rechtbank om de kinderen te plaatsen en een contactverbod uit te vaardigen voor verzoeker; dat het onderzoek nog steeds lopende is waardoor geen kennis kan worden genomen van de inhoud van de feiten waarvan verzoeker wordt verdacht; dat het toestaan van verblijfsrecht in deze specifieke situatie aldus voorbarig is; en dat het op dit moment allerminst in het belang van de minderjarige lijkt om het verblijfsrecht aan verzoeker toe te staan aangezien het erop lijkt dat de referentiepersoon dient beschermd te worden voor het gedrag van zijn vader.

Verzoeker betwist niet dat hij niet samenwoont met zijn kind en evenmin dat hij moet aantonen dat er sprake is van een gezinscel met zijn kind aan de hand van affectieve en financiële banden. Hij betoogt evenwel dat de bestreden beslissing fout is gemotiveerd. Hij erkent dat de kinderen tijdelijk uit huis werden geplaatst maar stelt dat er wel degelijk contact is met zijn kind. Ter staving daarvan legt hij twee documenten voor van de sociale dienst van de jeugdrechtbank en van i-mens vzw (CKG). Volgens verzoeker blijkt hieruit afdoende dat hij wel degelijk affectieve banden met zijn kind heeft en het duidelijk in het belang van het kind is dat zijn vader hier verblijfsrecht heeft. Hij stelt dat de verwerende partij de mogelijkheid heeft om correcte informatie te verzoeken, maar dat zij op geen enkel ogenblik verzoeker, zijn partner of de betrokken instanties heeft uitgenodigd duidelijkheid te verschaffen over de huidige situatie.

Het administratief dossier bevat twee stukken over de situatie van de kinderen:

- een mail van de politie aan de gemeente Ronse op 28 juni 2023 waarin wordt vermeld dat beide kinderen twee weken eerder geplaatst zijn bij een pleeggezin en dat verzoeker een verbod tot contact heeft met zijn kinderen na tussenkomst van de Jeugdrechter;
- een synthesesdocument van een telefoongesprek van de verwerende partij met het parket op 21 september 2023 waarin de inhoud van het gesprek als volgt wordt omschreven: *“Parket kon nog niet veel meer nuttige informatie geven aangezien het dossier nog hangende is. Er kon wel bevestigd worden dat de referentiepersoon, zijnde het minderjarig Belgisch kind, en zijn eveneens minderjarige broer, in de klappen hebben gedeeld door hun vader waardoor betrokkene geen enkele vorm van contact mag hebben met zijn kinderen.”*

Hieruit blijkt dat de verwerende partij, vlak voor het nemen van de bestreden beslissing op 3 oktober 2023, nog contact heeft opgenomen met het parket voor een stand van zaken. Verzoeker kan dus niet worden gevolgd dat de verwerende partij de betrokken instanties niet om duidelijkheid heeft verzocht.

Uit de stukken die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt blijkt evenwel dat er indicaties zijn dat de informatie die de verwerende partij van het parket ontving over het contactverbod, niet correct of minstens gedateerd was. In het evaluatieverslag van i-mens vzw van 6 oktober 2023 wordt immers het volgende gesteld:

“Vanaf 30 juni gingen er wekelijkse bezoeken door van ouders aan S. in het CKG.

[...]

De bezoeken gaan wekelijks door op vrijdag gedurende twee uren. Er werd bewust gekozen voor 1 bezoek van twee uren in plaats van meerdere bezoeken in de week door de afstand naar het CKG.”

Niettegenstaande het feit dat dit stuk dateert van na de bestreden beslissing, blijkt eruit dat er wel degelijk contact wordt georganiseerd tussen verzoeker en zijn kind R.S en dit sinds 30 juni 2023, wat in strijd is met de info over het nog geldende contactverbod die het parket gaf op 21 september 2023. Hoewel de verwerende partij niet kan worden verweten dat zij de betrokken instanties niet heeft gecontacteerd, kan het gegeven dat naar aanleiding daarvan foute informatie werd verstrekt, niet ten nadele komen van verzoeker. Dit klemmt des te meer nu verzoeker zelf niet werd bevraagd over de situatie, terwijl die na het indienen van de aanvraag tot gezinshereniging -en met name sinds de uithuisplaatsing op 14 juni 2023- ingrijpend veranderde. Verzoeker, die hierop niet kon anticiperen bij het indienen van zijn aanvraag, werd dus niet eerder in de gelegenheid gesteld om één en ander aan te tonen, zodat de stukken waarop hij zich beroept in de huidige procedure in de debatten moeten worden betrokken (cf; RvS 8 augustus 1997, nr. 67.691).

Aangezien de beoordeling in de bestreden beslissing hoofdzakelijk is gebaseerd op de vaststelling dat er op het moment van het nemen ervan nog een contactverbod is tussen verzoeker en zijn kind, maar uit het voorgaande blijkt dat dit niet correct is, kan verzoeker worden gevolgd waar hij betoogt dat de verwerende partij zeer duidelijk over foutieve informatie beschikte en de bestreden beslissing moet worden vernietigd.

2.5. De twee middelen zijn in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 oktober 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS